

1648

~~L. [unclear]~~
~~and [unclear]~~

CC

600 700 800

600 700 800

1000 1100 1200

1000 1100 1200

1000 1100 1200

1773
Hand Book
for
SHOOTING
CARPENTERS

1000 1100 1200

1348

1000 1100 1200

1000 1100 1200

CASE
Rev. Ms
494

שאלה

מה ענין לשחיטה זו ומהיכן נלקח
 תשובה ה שחיטה היא מצות עשה
 מן התורה דכתיב וזבחתי
 מבקר ומזבחך חמאן לאיה שעדילים
 שחיטה אך פרטות הדינים אסמכוהו
 אכאשר צויתך הלכה למשה מסיני
 ש מי הם הבעלי חיים שעדיכוכ
 שחיטה ומי הם שאינם
 עדיכים :

תש

בהמה חיה ועוף עדיכים -
 שחיטה בהמה דכתב וזבחתי
 מבקר ומזבחך חיה דכתיב כאשר
 יאכל את העב ואת האיל מקיש עב
 ואיל למיסולי המקורשים מה פיסולי
 המקורשים טעונים שחיטה אף חיה
 טעונה שחיטה עוף דכתיב איש מבני
 ישראל אישר יצוד ציד חיה ועוף מקיש
 עוף לחיה מה חיה טעונה אף עוף
 טעון שחיטה דגים וחגבים אינם טעוני

שאלות

שחיטה וסמך לרבר היצאן ובקר—
 ישחט להם ומצא להם ואם את
 כל דני הים יאסף להם שם בהמה
 טעונה שחיטה ודנים וחנבים באכילה
 בעלמא בני :

שי' אם הכל שוחטים או אם יש
 היפרש ביניהם לכתחלה או
 בדיועבר :

תשו' הכל שוחטין לכתחלה אפילו
 נשים ועבדים וכל אדם -
 אפילו אין סכרים אורו שמוחזק ל
 לשחוט שלא יתעלה מן הדם וגם
 אין יודעים בו שהוא מומחה ויודע
 הלכות שחיטה ומותר ליתן לו -
 לכתחלה לשחוט ומותר לאכול
 משחיטתו שרוב הרגלים לשחוט
 הם בחוקת מומחים ומחזקים בדא
 בשאינו לפנינו או מותר לאכול
 משחיטתו וסומכין על החזקה אבל

אם הוא לפענו צריך לבדקו אם הוא
מומחה ויודע הלכות שחיטה אבל
אין צריך לשואל אם נתעלה אם
לא :

שאלה השוחט צריך שידע כל
חלוקי דינים או לא :

תש אין צריך שידע כל חלוקי
דינים ואם אמר על דבר

זה הייתי מסתפק ושואל קרינן ביה ש
שפיר יודע עד שיאמר על האסור
מותר ועל המותר אסור :

שאלה מי שיודעים בו שאינו יודע
הלכות שחיטה אבל שחט

לפניו דאורייתא שחיטה ראיה והגונה
ושחט אחר כך ביע לבין עצמו מהו :

תשו שחיטתו פסולה אפילו ש
שאלו לו עשית כך ומתוך

השובתו נראה ששחט כדאוי אין
לסמוך עליו אפילו אמר ברע לו -
ששחטתי יפה :

שש סוֹמָא מִהוּ לֹא כֹל מִשְׁתִּיטוֹ
 תש סוֹמָא לֹא יִשְׁחוּט אֶאֱבֵב אֲחֵרִים
 רואין אוֹתוֹ וְאִם שֶׁחֹט –
 שְׁחִיטתוֹ כְּשִׁירָה :

שש הַתְּחִיל פֶּסוּל וְנֹמֵר כֶּשֶׁר אוֹ –
 אִפְכָּא מִהוּ :

תש אִם הַתְּחִיל הַפֶּסוּל לִשְׁחוּט
 בְּדִבְרֵי שְׁעוֹשֶׂה הִבְהֵמָה נְבִילָה
 כְּטֹן בְּנוֹשֵׁט אוֹ בְּרֹב הַקֶּנֶה פֶּסוּלָה
 אֲבָל אִם הַתְּחִיל הַפֶּסוּל בְּחֵצֵי הַקֶּנֶה
 וְנֹמֵר הַכֶּשֶׁר כְּשִׁירָה :

שש מִי הֵם הִבְהֵמוֹת שֶׁהַשְׁחִיטָה
 אֵינָה מוֹעֵלָת בָּהֶם וְנִקְרְאוֹת
 נְבִילוֹת בְּחַיִּים :

ת הֵם שְׁעוֹשֶׂה וְסִימָנָן יִמָּק זָנוּ יֵרֶךְ
 מִפְּרִקַּת קֶנֶה זָב זִבְתָּרָא וְיִשְׁט
 יֵרֶךְ בְּהֵמָה שֶׁנִּטְלָה יֵרֶךְ שְׁלָה –
 וְחִלְלָה עִמָּה עַד שֶׁתִּרְאֶה
 חֲסִידָה כְּשֶׁתִּרְבֹּץ וְהָיָה לַחִיָּה וְעוֹף לָאֵן

נִקְרָאִים נְבִילוֹת וְאֵין הַשְׁחִיטָה מוֹעֵלָת
בָּהֶם כָּלֵל :

מִפְּרָקָת בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף יִשְׁנָשְׁבֵּר
מִפְּרָקָתָן וְרוֹב בִּשְׂר עֲמָהֶם
הֵם נְבִילוֹת בְּחַיִּים שֶׁכֵּן כָּתִיב בְּעַלִּי הַכֶּהֱן
וְתִשְׁבֵּר מִפְּרָקָתָו וַיָּמוּת :

קֵנָה שֶׁנִּכְדַּק לְאֶרְכוֹ וְאִם נִשְׁתַּיֵּיר
מִמֶּנּוּ מִשְׁהוֹ לַמַּטָּה וּמִשְׁהוֹ
לַמַּעֲלָה בְּחֻקִּים הִרְאִנוּ לַשְׁחִיטָה כ
כְּשִׁירָה וְאִם לֹא נְבִילָה בְּחַיִּים וְאִם
נִפְסַק רוֹב חֲלָלוֹ וְכִי נְבִילָה בְּחַיִּים וְאֵין
הַשְׁחִיטָה מוֹעֵלָת בָּהֶם כָּלֵל :

שֶׁ מִפְּנֵי מָה כִּשְׁנִכְדַּק לְאֶרְכוֹ
דִּי שִׁישְׁאָר מִמֶּנּוּ כִּמְשֵׁהוֹ
לַמַּעֲלָה וּמִשְׁהוֹ לַמַּטָּה וְכִשְׁנִכְדַּק
לְרַחְבוֹ כְּשִׁישׁ בְּרוֹב הַחֲלָל נִפְסַק
נְבִילָה :

תִּשׁוּבָה מִכֵּן שֶׁכְּשֵׁהוֹא בְּאֹרֶךְ
כָּל זֶמַן שֶׁהַצִּיּוֹר נִמְשָׁךְ

הסדק הולך וסוגר הילכך הדר חלים מה ש
ישאין בן ברחבו הילכך כשיש הרוב -
נפסק גבילה :

גב בהמה חיה ועוף שנקרעו בארז
מגבן כרג הרי הם גבילה בחיים :
גסתרא בהמה חיה ועוף שנקחתכו לרחבן
ונחלקו לשנים ומ' גסתרא גסתרי
והיא מלת מיר כבת וכיון שנתלקה לשנים
הרי זה גבילה בחיים ואין השחיטה מועלת
בהם כלל :

וושט שנקב במישהו טריפה :
שץ הכל יודעים שיש שני עורות
לוושט החיצון ארום הפנימי -
לבן אם נהפך הוושט במראיו ונמצא חיצון
לבן ופנימי ארום או שנמצאו שניהם -
ארומים או לבנים מהו :

תשו באיזה אופן שיתחלף טריפה :
שץ באיזה אופן בודקין אותו -
לראות אם נקב :

תשובה הוושט אין לו בדיקה מבחוץ
לא מבפנים וכיצד בודקין -

אותו הופקין אותו אם יש עליו טיפת דם
בידוע שנקב טריפה :

ש' כיבר אמרנו שיש שני עורות
לוושט נקב זה בלא זה או
זה שלא כנגד זה מהו :

תש' ארבעה איברים יש בבהמה
חיה ועוף ובכל א' מהם יש ב'

קרומות ופימין קרום קרקבן ריאה וושט
מוח וריגם שוה לכלם חוץ מהוושט

כיצד הקרקבן והריאה והמוח אם נקבו
זה בלא זה או שלא כנגד זה לשירה

עד שינקבו זה כנגד זה וטריפה :

אבל בוושט אם נקבו שתי קרומות זה

שלא כנגד זה טריפה הטעם בזה שכיון

שאכלה פגע בוושט פעמים דמחרימי

אחד די ונמצאו הנקבים זה כנגד זה

ולפיכך טריפה :

ש' השחיטה צריכה כוונה או לאו :

תשובה שחיתות חולין אינה עליה
כונה :

שחיתות הסכין בידו או ברגלו שלא
בכונה כלל ושחט מהו :
תש שחיתותו כשירה ואם נמלה מעצמה
פסולה דבעינן כח נברא :
שחיתות סכין בטחול והעביר שם צוא
בהמה חיה או עוף עד שנשחט
מהו :

תש אם יצואר הבהמה למטה מהסכין
כשירה ואם יצואר הבהמה למעלה
מהסכין טריפה שמא תרד הבהמה על
הסכין בכובד ומה ותחתך בלא הולכה ו
והובאה חבוא ליד רוסה ובעוף בין שיהא
היצואר למעלה בין שיהא למטה כשירה :
שח קבע אדם סכין בגלגל של אבן
או של עץ ומסבב הגלגל בידו
או ברגלו ומשים שם צואר הבהמה או
העוף עד שנשחט מהו :

תשובה כשירה אבל אם המים המסובים
את הגלגל ושם צואר הטהמה
כנדרו ושחט שחיטתו פסולה אבל אם
פטר אדם אמת מים וסבבו הגלגל ושחט
בסביבתו כשירה בריעבר בדא בסביבה
ראשונה שהיא מכח אדם אבל בסביבה
שניה ולאחריה פסולה שהרי לא בא
מכח אדם לא מכח המים בהלכות
שף באיזה זמן כשר לשחוט ביום
או בלילה :

תש לעולם שוחטין בין ביום בין בלילה
בדא בלילה כשיש אבוקה נגדו
אבל אין אבוקה נגדו או ביום במקום אפל
לא ישחוט ואם שחט שחיטתו כשירה :

שף אם שחט את המסובת בלילה
ולא ידע אם פלכסה מאי :

תש הריו ספק נבילה ואסירה וכתב
הריק זל שגדולי החכמים
לא היו אוכלים מן הטהמה שממנה דים

צמח
צואר
כין
מעלה
ו
שיהא
שירה
אבן
בדו
ה או
ני כזה

לשחוט אותה כרי שלא תמות אעפ"י

שמדכסה בסוף השחיטה :

ש"י באיזה מקום ראוי לישחיטה בבהמה

תיה ועוף :

תש"י קיימא לן הלכה למישה מסיני דישחיטה

מן הצואר דיקא הקנה והונשט :

יש"י כמה אנו לומדים שראוי לשחוט

הקנה והונשט :

ש"י תש"י קיימא לן דישחיטה מן הקנה

והונשט משני פ' הבאים בא

וזבחת ושחט הונשט ראיה מל' וזבחת

במקום זבות המאכל והמשקה שם -

חתוך והקנה ראיה מדכתוב ושחט במקום

שישח דהיינו קנה והונשט :

ש"י כמה שיעור השחיטה בבהמה

תיה ועוף או אם יש היפרש -

ביניהם לכתחלה או בדיעבד :

ש"י שיעור השחיטה לכתחלה

לשחוט שני סימנים בבהמה

חיה ועוף הלכה למשה מסיני ובריעבר
רובא בעוף ורוב שנים בבהמה וחיה :
שא מנין שרוב רובא בעוף ורוב שנים
בבהמה בריעבר :

תש רכתוב וזבחתי כאשר צויתיה רח
כשר א שנים רוב רל רוב אחר
בעוף ורוב שנים בבהמה וחיה ושני סימני
אי צריך שיהיו שחוטים בהולכה ובהובא
כל מה שאיפשר

שע מי הם הלכות שחיטה :
תש הם ששה א ב ג ד ה ו אלה
רוב אחר בעוף בית א רוב שנים
בבהמה ג מדות בסכין ד קדומות ב
בריאה ה שהיה דרכה חלדה הדרמה
עקיד ויו ירך ממרקת קנה גב גבתרא
וושט :

שף היבן למדנו הולכה והובאה מן התורה :
תש למדנו הולכה והובאה מן התורה
משני פסוקים כתוב א אומר חץ -

בעוף
בהמה
דשחיטה
ט
שחוט
הקנה
ים כא
וזבחת
שם
ט במקום
בהמה
מדש
ד
חלה
בהמה
ח

שחוט לשונם ופסוק אחר זהב שחוט
 ואמרו זל מה חץ בהולכה כשזורק אדם
 חץ מהקשת גם כן השחיטה צריכה
 שיהיה בהולכה מה זהב כשמוישר -
 הצורה מהכלי שהוא עשוי נקבים -
 לעשות ממנו חוט מושכו אצלו ב
 בהובאה כך השחיטה צריכה שתהיה
 בהובאה :

שחט והתנו את הראש בבית
 אחד בהולכה או בהוצאה
 מהו :
 תש אם יש בסכין כמלא שני צווארי
 מצווארי הגשחט בשירה
 ואם לאו פסולה שמא יבא לידי דרסה :
 שש קנה שהיה חצי פגום זה שלימו
 לרוב מהו :
 תשו שחיטתו בשירה :

שחט איך משיערים את הרוב :
 תש אמר הרב ליק הרוב שאמרנו
 הרוב שאמרנו לא ישערת -
 בלבם ולא באומר הדעת אלא

למי הרוב הנראה לעינים אפילו כתוב

השערה יותר מהחצי סגן :

של שחט מבהמה כל סימן א' וחצי

השני מאי :

תש כל זמן שלא שחט רוב א' בעוף

ורוב שנים בבהמה טריפה :

עור למדנו שהעוף כשר בשחיטת

רוב סימן א' מרתעא דבי דבי

ושמועל זאת תורת הבהמה

והעוף וכל נפש החיה הרומשת בבנים

הטיל הכתוב העוף בין הבהמה והדגים

דהיינו נפש החיה הרומשת במים ל

לפוטרו בלא שחיטה לדגים אי אפשר

שכבר הוקש לבהמה לחייבו בשחיטת

שני סימנים כבהמה אי אפשר שכבר

הוקש לדגים הא כיצד חייב בסימן אחד

מפני שהוקש לבהמה ופטור משני

סימנים מפני שהוקש לדגים :

שץ במה שוחטין ובמה אין שוחטין :

היש אין שוחטין בכל דבר המחובר
 לקרקע או לגוף לקרקע כמו קנה
 קוצ ועץ ולגוף כמו שן וצפורן המחברים
 בבהמה אבל שוחטין בכל דבר התלוש
 ולאו דוקא סבין לא כל דבר הנלקח ב
 בידים ומאכיל את הבשר ואני לומדים
 ממה שאמר באברהם אבינו עה
 ויקח את המאכלת משמע דבר ה
 המאכיל את הבשר ומדאמר ויקח
 משמע דבר הנלקח בידים ולאו דוקא
 סבין לא כל דבר — חותך ובלבד
 שלא יהיה בו פגם —
 שיאה

למה אין שוחטין בדבר פגום :
 תשובה מפני שאינו חותך לא
 קורע וכתוב ושחטת —
 ולא וקדעת :

שש מנין שאסור לשחוט בסבין
 פגום :
 תיש דכתוב לא תשחט על חמץ
 חמץ בגמטריא פגמה :

שש | מה עגשו של שוחט בסכין -

פגום :

תש | באלו אוכל חמץ בפסח וחייב
 ברת דבתיב כל אוכל חמץ -
 ונקרתה לל כל האוכל בשר שחווטה
 בסכין פגום שעולה במנין פגומה
 החמץ ונקרתה לכן השוחט יזהר -
 לבדוק הסכין יפה בנחת במיתון בישוב
 הדעת בדונה נכונה עד מאד ואחב
 ישחוט בו :

שש | במה בודקין וכיצד בודקין

ובמה פעמים בודקין :

תש | השוחט בהמה חיה ועוף
 צריך שיבדוק הסכין קודם
 שחיטה יב פעמים מישלש

דוחותיה שהם פיה ושני צדדיה עד
 שלא ידגיש בו פגם כלל ואחב ישחוט
 בו וכיצד בודקין אותו מוליכו ומביאו
 על צפרנו מפיו וכן יעשה בשני צדדיו

שני פ' מכל צד על הבשר ושני פ' על הצפיר
הרי יב פעמים ואחר כך ישחיט בו :

שש מפני מה בודקין בבשר ובצפורן
תש' הבשר כנגד הוושט ובצפורן
כנגד הקנה :

שש מען שיצריך לבדוק הסכין יב פעמים
תש' ממה שאמר בשאול המלך ושחטתם
בזה ואכלתם בדיקת זה שעולה יב
מלמד שבדק שאול הסכין ע"פ ואחכ נתן
רשות לישורף לשחיט בו :

שש כיצד היא תואר הפגמות הפוסלות
תש' שמות הפגמות הם ג' כמו שאמרו
בגמרא אמר רבא ג' מדות בסכין
אוגרת מסוכסכת עולה ויורד :

שש אוגרת מה ענינה ולשונה ..
תש' אוגרת היא פגמה הנרגשת ב
בהולכה ומהובאה וזאת פסולה
בכל ענין בין שתהא בראש הסכין בין בסיף
והוא מלשון אגרה בקציר מאכלה :

שש מסוככת מה ענינה ולשוטה :
 תש מסוככת היא פנימה הנרדשרת
 בהובאה לבד דהיינו שמנית הסכין
 על אצבעו בהובאה תרגיש שיש בו פגם
 ובהולכה לא תרגיש אם שחט דרך הולכה
 ולא הביא כשירה ואם הבא פסילה :
 שש עולה ויורד היכי דמי :
 תש סכין שהוא עקים כנחש שאכר
 מקצתו הרחיים בתשחיה ואינו -
 שוה בדדיקתו רק יש בו עליה וירירה כמו
 צב הטחש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו
 לכתחלה :
 שש סכין חרה שהושחתה והרי אינה
 חלקה לא שמנעתה כמנע ראש
 השכולת שהוא מסתבך באצבע מהו :
 תש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו :
 שש סכין שפיו חלק ואינו חר מהו :
 תש הואיל ואין בו פגם שוחטין בו אפילו
 הולך והביא כל היום שחטתו כשירה :

הצפיד
 רן
 פעמים
 שחטתם
 לה יצ
 נכ נתן
 מוסלות
 שאמרו
 בסכין
 דר :
 ת
 פסולה
 בין בסוף
 גלה :
 למסוככת

ש"ף השוחט בסכין ברוק ונמצא פגום
מהו :

תש"ף הרי"ו גבילה אפילו נגע בעצם
המפרקת אין תולין שנפגם בו -
אחר שחיטה לא חיישינן שמא בעור -
פגום ונמצא שוחט בסכין פגום אפילו בעוף:
ש"ף כמה שיעור הכזימה :

תש"ף כל שהוא ובלבד שתאגור בצפורן
אפילו כחוט תשערה :

ש"ף אם לא ברק הסכין קורם שחיטה
ובדקו אחר שחיטה ומצאו יפה
מהו :

תש"ף שחטתו כשירה :
ש"ף השוחט בהמות או תיות או -
עופות הרבה צריך לבדוק הסכין
בין לבין ואחר או לאו :

תש"ף צריך לבדוק הסכין בין כל אחר
ואחר ואם לא עשה כן ובדק
באחרונה ומצאו פגום כלם גבילות אפילו
הראשונה :

שך כבר אמרנו שצריך לבדוק הסכין בין
כל אחר ואחר ואם עבר ולא בדקו
ואחר שחיטה נאבד הסכין מהו :
תש הואיל וברקו קודם שחיטה אפילו
שחט בו מאה חיות או מאה עופות
זו אחר זו ונאבד הסכין שחיטתו כשירה :
ואם נגע בעצם המפרקת של א' מהם יש
להחמיר ולחוש לכל אותן ששחטו
אחר כך :

שך שחט בסכין בדוק ונאבד קודם
שיבדקנו ויצאו והוא פגום מהו :
תש שחיטתו כשירה הואיל ויצא
בהיתר וזה שנמצא פגום נאמר
שבר עצמות ולא אדעתיה ואוקי סכין
אחזקתיה :

שך שוחט שיש לו סכין מיוחד לשחיטה
נמקום מיוחד שחט בלא בדקה
ואחר הישחיטה נאבד מהו :
תש בחזקת בדוק הוא וכשירה :

פנים
עצם
בו -
גור
לז בעוף
צמוד
שחיטה
או יפה
ת או -
חזק הסכין
כל אחר
כן ובדק
ות אפילו
כנר

שש היכן מקום השחיטה בקנה
 תש מקום השחיטה בקנה לצד הראש
 משיפוי כובע ולמטה ושימיו הוא
 ענן קושי כמו ושתמיין הוו בבראשית -
 רבא ולמטה בקנה עד מקום שחוציע -
 ראש בנה האונה כשנפחים אותה עולה
 למעלה :

שש היכן מקום השחיטה בוישט:
 תש מתחלת המקום שכשחותכים -
 אותו מתכויץ עד המקום שישער
 ויתחיל להיות פריצים ככרס ואם שחט -
 למעלה ממקום זה הנקרא תרבץ הוישט
 או למטה ממקום זה שהוא מתחלת
 בנ מעים פסולה :

שש באיזה מקום מן הצואר צריך
 לשחוט :

תש באמצע הצואר ואם שחט מן
 הצדדים כשירה והוא שהחזיר
 הסימנים וירע שחתבן קורם המפרקת :

שש מה הם הדברים הפוסלים את

עצמות השחיטה :

הש הם חמשה מלבד ממה שאמרנו

ואיהן שהיה דרכה תלדה

הנרמה עיקרי :

וסמך לדבר לחמשה דברים לא מהתו

ממה שאמר יצחק אבינו לעשו

וצודה לי ציד צידה כתיב הא יתירה

לרמזו שצויה על חמשה דברים שלא יעשה

אותם עשו בשחיטתו :

כיצד והיכי דמי :

אם התחיל לשחוט ושהה

בין בשונג בין במזיד בין

באונס בין ברצון וחור ונמר השחיטה

פסולה וסמך לדבר שאמר הכתיב ו

ושחט שחיטה אחת ולא שתי שחיטות :

סיבת השחייה מה היא

באחר משלשה דברים אם

כשהתחיל לשחוט נפלה

שש

הש

ואיהן

וסמך

שהיה

תש

שש

תש

ה
גד הדאיש
טימוי הוא
אשיות -

שכונציע -

טה עולה

ט :

גכים -

ים שישעיר

שחט -

הוושט

חלית

צירך

שחט מן

א שהחזיר

מפרקת :

היה

אֲדַרְתּוּ מֵעַלְיוֹ וְשָׁהָא לְהַגְבִּיהוּ אוּ יְדֵיו
מִדְּתַחוֹת וְנִפְלָה הַסֵּכֵן מִיָּדוֹ וְשָׁהָא
לְהַגְבִּיהוּ אוּ רָאָה הָרֶם וְנִתְעַלָּה מַחֲמַת
מוֹרֵךְ הַלֵּב וְשָׁחָא בֵּין תַּחֲלַת הַשְּׁחִיטָה
לְהַשְׁלִמְתָּהּ :

שָׁחַ כְּמָה שִׁיעוֹר הַשָּׁהִיָּה :
תֵּשׁ כְּרִי שִׁינְגִיָּהֶעָה בְּהִמָּה כִּיּוֹצֵר
בָּהּ וְיִדְבִיעָהּ וְיִשְׁחוּט לֹב
הַסִּימָעִים דְּהָיִינוּ בְּהִמָּה נֶסֶה לְגִסָּה בָּקָה ל
לְרָקָה וְעוֹף לְעוֹף וּמִנְהַג אֲמִיתוֹ וְהַבְּשִׁיר
לְפִסּוֹל כָּל הַשְּׁהִיּוֹת כָּל שָׁהָא בֵּין בְּמִיעוֹט
רֵאשִׁין בֵּין בְּמִיעוֹט אַחֲרִיין בֵּין בְּמִנָּה בֵּין
בְּיוֹשֵׁט :

מִמֶּנִּי מָה נִאֲסָרָה הַשְּׁהִיָּה :
תֵּשׁוּבָה דְּחַיִּי שִׁינְגִי שִׁמָּא בְּשִׁהִיָּתוֹ
נִקְבַּ הַיּוֹשֵׁט וְהוּא אַחֲרִי
מִהַרְבֵּי שְׁנֵקֶנְתָּם בְּמִשְׁהוֹ לִכְן
פִּסּוֹלָה :
וְלֹזָה יִזְהַר הַשּׁוֹחֵט לִזְרוֹ וְלֹאֲמֵן יִדְּיוֹ כָּל מָה
שִׁוְהִיָּה אִיפְשִׁיר :

היכן תיש
למדנו שהיה מן התורה
דכתוב והאיש משתאה
לה ומתרגמין ונברא שהי
שהיה אליעזר עבד אברהם מיחל -
ומצבה לישועתה ולרשי תיבות של -
שהיה שאין השחיטה יפה הגונה :
דרסה כיצד זה כי דמי :

תיש
כל שהענין הסבין עקל
הציאר ורחק וחתך הסימני
בבת אחת כחותך צנון או קשות או -
שהכה בסבין כדרך ש מכין בסניף -
וחתך הסימנים בלא הולכה והובאה
הרי זו דרסה ואסודה :

ממנו תיש
מה נאסרה הדרסה :
לפי שדומה לחנק הנשחט
והתורה אמרה וזבחת
ולא וחנוקת :

כמען תיש
לדרסה מן התורה :
דכתוב ומעונך וכתות ומתרגמי

או ידיו
ה
מחלת
חיטה
ביוצא
ט רוב
בקה ל
והכשר
במיעוט
מנה בן
בשהיית
א אחד
לכן
ליו כל מה
היכן

וְדַמְרִים וְדַרְסִים וְרֵה שֶׁל דְּרָסָה דְּרָס
דְּרִצָּן סִימָנִי הַבְּהֵמָה :

חֲלָדָה כִּיעֵד וְמָה טַעַם לְאִיס וְרָה :
כְּגֹן שֶׁהַחֲלִיד הַסֶּכֶן תַּחַת הָעוֹר ב
בְּהֵמָה נֶסֶה אֹת תַּחַת הַצֶּמֶר -

בְּהֵמָה דָּקָה וְשַׁחַט שְׁחִיטָתוֹ מְסוּלָה -
דְּבַעֲיוֹנָן שְׁחִיטָה מְפֹרֶעֶת וְלִיכָא :

שֶׁ מֵעַן לְשְׁחִיטָה מְפֹרֶעֶת מִן
הַתּוֹרָה :

תֵּשׁ דְּכַתִּיב הַחֹלֶד וְהָעֶבֶר וְגַם -

מֵעֵינֵנוּ בְּגִמְרָא חֲלָדָה מִלְּשׁוֹן
חֹלָדָה הַטְּמוּנָה בְּעַמֵּד וְרֵת שֶׁל חֲלָדָה
חַיִּב לְכַסּוֹת דְּבָרִים הַמְכּוּסִים :

עוֹר טַעַם אַחֵר דָּמָא לְשְׁחִיטָה -

מִפְּרִיעַת מִן הַתּוֹכָה דְּכַתִּיב חָץ
שְׁחוּט לְשׁוֹנָם מֵהַ חָץ בְּגִלּוֹ אֵף שְׁחִיטָה
בְּגִלּוֹ :

הַצֶּרֶם כִּיעֵד וְהִיכִי דָמִי :

תְּשׁוּבָה זֶה הַשּׁוֹחֵט בְּקֶנֶה בְּמִקּוֹם

שאינו ראו לשחיטה דהיינו לעד
הראש למעלה משיפוי כובע כמו
שני חיטים יש בסוף הקנה בתוך -
טבעת הגדולה יש שני צדדי מצף
סחוס ונקראים חיטי אם שחט ב
בתוך החיטים ושייר ממנו או מהם
משהו למעלה שחיטתו כשירה שהרי
שחט משיפוי כובע ולמטה ואם -
לא שייר מהם כלם אלא ששחט -
למעלה מהם הרי זו מוגרמת וכהילה
ולשון של הגרמה הוא הכרעה ש
שמכריע ידו על הסכין לשחוט במקום
שאינו ראו :

שך	הגרים בתחלה שליש ושחט
	שני שלישים מהו :
תש	בשירה :
שף	שחט שליש והגרים שליש
	וחזר ושחט שליש האחרון
	כזהו :
תש	כשירה :

הרי
היה
עור ב
הצמר -
הלה -
א :
עת מן
ונם -
מלשון
לחלה
דים :
יטה -
כתוב חץ
שחיטה
:
ה במקום
מא

שש מען להגרמה מן התורה :
 תש דכתיב ועצמותם יגרים :
 עוד למדנו הגרמה מלשון משנה
 כמה שאמר היה שוקל עין
 בעין ועתן לו כדי גרומיו פ
 כדי הטייתו והכרעתו ולת של הגרמה
 השחיטה גבוהה וחוקה ממקום הראוי :

עקור כיצד והיכוי דמי :
 תשוב כגון שנעקר הקנה והוושט
 מהלתי מהבשר ממקום
 חיבור קודם גמר שחיטה שחיטתו
 פסולה :

שש נמצא הסימן ישחוט שימוט
 מאי

תש אם כששחט תפס הסימנים
 בידו או עור בית השחיטה
 מאחוריו ושחט הדיו זו פסולה שאיפשר
 שהיו שימוטין ומה שנשחטו הוא מה
 שתפס אותן ואם לא תפס אותם

כִּשְׁשַׁחַט שְׁחִיטָתוֹ כְּשִׁירָה שְׁלֹא הִיָּה
 אִי־בִישָׁר לְשׁוֹחֲטֵן אֱלֹהֵי שְׁמוּטִין כְּבִרִי
 שֶׁ הֵיכָן לִמְדֵנוּ עֵקֶד מִן הַתּוֹרָה
 תֵּשׁ דְּכַתִּיב וּבְרָצוֹנָם עֵקְרוֹ שׁוֹר וְרֵת
 שֶׁל עֵקֶד עֵקֶדֶת קֵנָה וְשֵׁט לֹבֵב

דִּינֵי כִסּוּי הַדָּם

שְׁלָה

הַשּׁוֹחֲט כְּהֵמָה חֵטָּא וְעֵקֶד וְלֹא יֵצֵא מֵהֶם
 דָּם מֵהוּ
 תֵּשׁ מוֹתְרִים כִּי הַשְּׁחִיטָה אֵינָה לְהוֹצִיא
 מִכֶּלֶל אֲבָר מִן הַחַיִּי
 שֶׁ בְּרֵכֶת הַשְּׁחִיטָה נִסְחָה הִיא עַל
 הַשְּׁחִיטָה וְאֵינָה מְעַכֶּבֶת הַשְּׁחִיטָה
 אִם לֹא
 תֵּשׁ הַבְּרֵכָה נִסְחָה הִיא עַל הַשְּׁחִיטָה
 וְאֵינָה מְעַכֶּבֶת וְאִם שֹׁחֲט וְלֹא
 בִּירָק שְׁחִיטָתוֹ פָּסוּל כְּשִׁירָה

שאלה: מיהם הבעלי חיים שצריכים ל
לכסות דמן:

תש: חיה ועוף רכתיב אשר יצור ציד חיה
ועוף ושיפך את דמו וכסהו בעפר:
שא: מי הוא שחייב לכסות השוחט או
אדם אחר:

תש: השוחט חייב לכסות רכתיב וכסהו
ולא כתיב וכסה להורות שהשוחט
הוא יכסה הדם ולא אחר:

שע: מה יכן מצינו שיצריך ליתן עפר
תיחח למטה ולמעלה:

תש: רכתיב וכסהו בעפר ולא כתיב וכסהו
עפר לרמז על שני עפרים א' למטה
תחת הדם ואחר למעלה:

שא: באיזה עפר מכסים הדם:

תש: כל דבר שמצמיח הזרעים הנזרעין
בתוכו הוא בכלל עפר ומכסים בו
ואין מכסים בכל דבר שיש בו לחלוחית ולא
בעפר המדבר מפני שהיא מלחה:

שֶׁ שָׁחַט וְלֹא הָיָה בּוֹ עֹפֶר תִּיחָח לְמַטָּה
מֵהוּ :

תִּשְׁוֹ עֲרִיקָה לְגִירֹר הָרֶם עַל עֹפֶר תִּיחָח
וְלִכְסוֹת אוֹתוֹ בְּעֹפֶר תִּיחָח :

שֶׁאֵה אִם מָה מִכְסִּים הָרֶם בִּידָאוּ -
בְּרִגְלָא אוֹ בְּכָלִי אוֹ בְּסִכָּן :

תִּשְׁ מְכֻסָּה בִידוֹ אוֹ בְּסִכָּן אֲבָל לֹא בְרִגְלָא
שֶׁלֹא יִהְיוּ הַמְצוֹת בְּזוּזוֹת עָלָיו :

שֶׁ שָׁחַט עוֹף אוֹ חִיהַ וְשָׁחַט עַל אוֹתוֹ
הָרֶם בְּהִמָּה מֵהוּ :

תִּשְׁ פֶּטוּר מִלְכָּסוֹת אֲבָל אִם שָׁחַט
בְּהִמָּה וְשָׁחַט עַל אוֹתוֹ הָרֶם
חִיהַ וְעוֹף חַיִּיב לְכָסוֹת :

שֶׁ אִם שָׁחַט מֵאֵה חַיּוֹת אוֹ מֵאֵה
עוֹפוֹת כִּמְהַ כִּי־סוּיִים וְכִמְהַ
בְּרִכּוֹת חַיִּיב :

תִּשְׁ אִם כָּלֶם שׁוֹחֲטִין בְּמִקּוֹם אֶרֶץ
בְּבִרְכָּה אַחַת וְכִי־סוּי אֶלְלָלֶם
אֲבָל יִזְהַר שֶׁלֹא יִדְבַּר בֵּין שְׁחִיטָה -

ים ל
חיה חיה
עפר :
טאו
וכסהו
השוחט
עפר
ניב וכסהו
א רמשה
עיים הנזרע
מכסים בו
לוחות ולא
מגול

לכיסוי מדבר שאינו מערכי השחיטה

ואם דבר יא שלא היו הפסק :

ששן שחט ונבלע הדם בקרקע מאי

תש אם רשומו ניכר יכסנו :

דיני הריאה

ששן הריאה שניקבה נקב מפולש זה

כנגד זה מאי :

תש טריפה והטעם לפי שהריאה

מלאה רוח בתיות הבקמה

ומרחפת על הלב ובלתי זה אי אפשר

להחקיים אפילו שעה א' ועקשו שניקבה

לא רי שיכנס הרוח לא אפילו אותו

שבחוכה לא יעמוד בה ולא תהי מרחפת

על הלב כסתחלה ומיר יולד לה עגמת

נפש בקרבה וקרב לה שתמנת מר

ולפיכך טריפה :

ששן כמה איגות יש לריאה :

תמישה אונות וש לריאה

ששן

תש

תלתא ממינא ותרין משמא כשהבהמה
 תלויה ברגליה ובני מעיה כלמי הטבח -
 שאז ימין הבהמה וימין הטבח שוין :
 שץ נתוספו האונות במנינם והיינו ד'
 מימין וז' משמא מהו :
 תש אם האונה היתירה בסדר האונות
 או מלפני הדיאה לעומת הלב -
 מותרת ואם לעומת הצלעות על גבה טריפה :
 והוא שתעלה של הרס אחר שנמחזה -
 פחות מזה השיעור ^{כשידא} מדינא :
 שץ אוגה של ימין הסמוכה לנדחת
 אצל הצואר ממש התחתונה
 בזמן שהבהמה תלויה ברגליה והיא ה
 העליונה בחיות הבהמה ואם נמצא על
 גבה כטרפא דאסא מהו :
 תש כשיירה שכן דרכה ליפצל ודוקא
 ימנית אבל לא שמאלית ודוקא -
 למעלה מחציה אבל למטה מחציה טריפה :
 ואוגה זו נקראת כל שכן חז' קדל של חמור :

טריפה

קעמאי

לשאה

דיאה

מה

פשי

שנקטה

איתו

מרחמת

עגמת

תמד

אה

לדיאה

ל

שָׁץ שיעור האונות לעלות למנן כמה
היא :

תש כשיעור עלה של הדם אחר
שנפחיה וכל שאינה כשיעור
זה הווי ליה חסרה וטריפה :

שָׁץ אם חסר אונה מצד ימין מהו :
תש הוורדא משלמת :

שָׁץ חסרה הוורדא או שנמצאו
שתים או שנמצאת בצד
שמץ מהו :

תש כשיחה :
שָׁץ נמצאת הוורדא בלא כיס
מהו :

תש טריפה והסימן ווי לחיסרון כיס :
שָׁץ נמצאת הוורדא חוץ לכיס מהו :
תש מניחים אותה לתוך הכיס

ונמחים אותה אם עמרה
לכיסה כשירה ואם לאו טריפה :
שָׁץ כמה שיעור צדל הוורדא

תשובה בבהמה רקה נחלמין בייצה

ובבהמה גסה כפי גדלה :

שץ למה אין מברכין על בדיקת

הריאה כמו שמברכין על

השחיטה :

תש כ מפני שאם נמצאת טריפה

יהיה ברכה לבטלה :

שץ מה הם הסימנים המטרפים את

הריאה :

תש חם שלשה חסור יתיר חליף חסר

אם-אם חסרה א מהאונות יתר

אם יש אונה יתירה חליף אם נתחלק -

הסדר שנמצאו שתיים מימין ושלשה

משמין טריפה :

שץ בשלמא אם חסר אונה א ראוי

ליטרף אבל אם ימצא אונה -

יתידה למה ראוי ליטרף :

תש משום דכל יתור כנטול דמי

שץ מפני מה אמרו כל יתור כנטול דמי :

תש' משום שכל אבר יש לו שורש
ומעין ישמנו נובע ובוה מתקיים
ואם יש שני איברים יונקים ממקום אחד
אינם יכולים לעמוד לפיכך אמרו כל
יתור כנטול דמי :

ש' למה אם נתחלק הסדר טריפה :
תש' דכתיב הוא עשה ויכוננה שהיה
ברא את האדם באופן שאם יתחלק
הסדר אי אפשר להתקיים לפיכך
טריפה :

ש' כיאה שאין לה חיתוך אונות מהו :
תש' טריפה ואם יש בה סדר כמראה
היפרש ביניהן בין בעקב בין -
באמצע בין בסופן כשיעור עלה של הדם
כשירה והוא שיהיה הסדר במקום
הראוי להיות חתוך :

ש' אם בצד א' מהריאה חסר אונה
אחת לא שבסוף האונה יש -
בליטה כעין אונה מהו :
תש' כשירה אע"פ שדרך האונות

והיו

להיות סמוכות זו לזה וכאן האומר
מקפיקת ביניהן וכל זה נאמר בבהמה
וחיה אבל בעוף אם יש חיתוך אונות
בבהמה אין לו מנין ידוע:

שכ כבד אמרנו שיש שני עורות
לריאה נקב זה בלא זה או זה
שלא כנגד זה מהו:

תש כשירה עד שינקבו שניהן זה כנגד
זה אפילו נגד קרום העליון
כלו לא שערך לבדוק אם לא נקב
התחתון:

שש נקבה הריאה ועלה בו קרום וגסתם
מהו:

תש טריפה:
שש הואיל שנקבה הריאה במשהו
טריפה וקיימא לן אין סירטא
בלא נקב ולעולם הסירטא באה מחמת
נקב מפני מה חלוקים בדיניהם ובמה
הם חלוקים:

תש סירכא דהיינו חוט של דיר —
 שיוצא ממקום א' ונרצק למקום
 אחר טריפה והנמ כשהוא חוץ לסדרן
 אבל אם מאומה לאונה או מאומה ל
 לאונה מחיתוך של א' לחיתוך של זו —
 שאעלה אפילו באבלסן אפילו ישבה
 פלוש הרי זה בסדרן וכשיטה אבל מוג
 לגב מחיתוך לגב משפולי לשמולי או
 מחודה של זו לחודה של זו שאעלה
 כל זה נקרא שלא בסדרן וטריפה :
 שפלה

סירכא שהיא תלויה בריאה ואינה
 נרצקת למקום א' מהו :
 תש כשירה כי סירכא צו לא ח
 מנקב קאתי לא ריד בעלמא
 הוא

שפ סירכא שהיא ממקום למקום
 באומה או באונה עצמה מהו :

תשוב
 שפ

תש

ולרופ
 האונה

שפ
 תש

שפ

או למ
 הלב
 לעל

היר

תשובה דינה כסיר כה תלויה וכשירה :

שש סירכא שעולה מן האונה -

לדופן שכנגד האומה מהו :

תיש טריפה ואם סירכא עולה מן

האונה לדופן שכנגד האומה

ולדופן שכנגד האונה אם רובה כנגד

האונה כשירה ואם רובה כנגד -

האומה טריפה :

שש שיעור הסירכא כמה היא

תיש בין שהיא דקה כחוט השערה

בין שהיא א' עבה וחזקה כגודל :

שש נסדכה האונה והאומה לגרצת

או לחזה או לשמנונית הלב -

או לטרפש העינונית שהוא סוף טרפש

הלב או לטרפש הכבד או לרחם או

לעלמאדא שקנדין מוליגא או לסמפון

היורד בין שתי הערוצות או לקנה הלב

או לשמנונית הסימנונית דא :

תשׁ טריפה אמילו היא דבקה
 באחת מקומות הא בלי פלוש:
 שץ ריאה שהיא בעץ במיישושה
 מהו:

תשׁ טריפה
 שץ בכמה מקומות יש לנו לבדוק
 בבהמה וחיה:

תשׁ אין לנו לבדוק אחר שום
 טריפות מן הסתם חוץ מהריאה
 לראות אם יש בה סירכא וכל הפורץ
 גדר לאכול בלא בדיקה ישכנו טש:
 שץ המוציא סירכא בריאה ונסתפק
 אם היא בגב או בחיתוק -
 כשנפחים אותה הדבה נראה שהיא
 בחיתוק וכשאין נפחים אותה בב
 נראה שהיא בחוץ מהו:

תשׁ כשיירה
 שץ נמצאו שתי בועות סמוכות
 זו לזו מהו:

תש טריפה ואם אחת היא ונראה
 כשתים נוקבים אותה ושופכין
 אותה באחד מצידיה אם שופכין
 שתייה באחד כשירה ואם לאו -
 טריפה ברא כשהן מוגלא או מים
 סדוחים אבל אם הם צמחים קשים
 או מים זכים אע"פ שהם סמוכות זו
 לזו כשירה י

שש בועה שנמצאת בסוף שפולי
 ריאה מהו :

תשובה נוהגים לאסור אם אין
 בשר מקיף מכל צד -
 ושפולי היינו תחתית האומה והאונה
 אבל לא החיתוכים שבין אונה
 לאונה :

שש אם נמצאת ביעה לצד עליון
 מהריאה במקום שהיא -
 דבוקה לשריר מהו :
 דיעה כשפולי וטריפה :

תש

ש"ך בועה בריאה ונכרת בעבד אחר
מהו :

תש" אע"נ דלא טפכו אחריו משירה :
ש"ך סידכא תלויה יוצאת מהבועה
מהו :

תשו" טריפה :
ש"ך ריאה שנמצאו בה בועות
הרבה מהו :

תש" אם הם מלאות רוח או מים
זכים או לחה הנמשכת כדבש
או ליחה יבשה אפילו באגן מותרת
ואם הם מלאים מים סרוחים או ע
עכורים טריפה :

ש"ך ריאה שנמצאת נקובה שלא
ממשמש יד הטבח ואין
ידוע אם ניקב מחיים או לאחר
מיתה מהו

תש" טריפה :

שש בועה או סירבא שנמצאת
בקנה הלב או בכל מקום חוץ
מהריאה מאי :

תש כשירה :
שש ריאה שנשפכה כקיתון מאי :
תש אם הסימפונות נמנחו טריפה
ואם לאו כשירה :

שש כיצד בודקים אותה לדאות אם
נימוחה :

תש נופחים ונוקבים אותה ושומכין -
אותה בכלי שהוא שוע באבר אם
נמצאו בה חוטים לבנים ידוע שהם מפונות
נימוחו וטריפה ואם לאו כשירה :

שש נגלד קרום העליון כלו מהו .
תש כשירה לא שצריכה בדיקה :
שש ריאה שנשמע בה קול הברה
מהו :

תש מושיבין אותה במים ונופחים -
אותה ואם בצבצו המים -

טריפה ואם לאו כשירה וקול ישגשמע

בה מפני קדוש התחתון שעקב ודמ -

עובר בין ישי הקדומות :

דיאה שגמיעא בה מקום אטום

ישאנו עולה בגפיחה מהו :

תש חותכין סמך כחש למקום אטום

אם נמצאת בה ליחה מותרת

שמפני הליחה לא נכנס הדמ ואם לאו

מושיבים אותה לתוך המים אם בצבעו

בידוע שהדמ נכנס וכשירה :

שאלה

מה הם המראות הפוסלות את הדיאה

תשובה דיאה שגמיעא בה כל שהיא

שחור כדיו או שהיא כ

כמראה בשר בין שהיא כחלמון ביעה

בין שהיא כמראה כרכום בין שהיא

כמראה קשותא וכן אם היא כמראה

הבקעת דהיינו לבנה בבקעת ויא

בעין חדיות של דקל :

שֶׁ בְּאִיזָה אֹפֶן מִן לֹחַ הַמִּרְאֹת
ה' אֱלֹהֵינוּ

תִּשְׁתַּחֲוֶה הַמִּרְאֹת אֵינָם מִן לֹחַ עֵד
שְׁנוּתִים אֹתָהּ וּמִמֶּדֶס בָּהּ
בִּירוֹ אִם נִשְׁתַּחֲוֶה הַמִּרְאָה הַבְּשִׁיר
כִּשְׁיִרָה וְאִם לֹא טְרִיפָה :

שֶׁ מִהַּמִּרְאֹת הַבְּשִׁירֹת :
תִּשְׁתַּחֲוֶה אִם הֵם בְּלוּיֵי רוֹמָה לְהַקִּיעַ
אוֹ שֶׁהֵיא כְּמִרְאָה הַיְדוּק
וְסִימָנָה כִּדְקָעִישׁב לֹאכֹלָה אוֹ כִּ
כְּמִרְאָה הַכֶּבֶד אוֹ אֲדוּמָה כְּתִבְלִית
הָאֲדָם כִּשְׁיִרָה וְסִימָנָה לֹא -
תִּתְעַב אֲדוּמִי :

נַעֲשֶׂה שֶׁ הַשִּׁיר יִצְחָק דּוּלֵל אֲבִירֵינוּה שׁוֹמֵר דְּחֵתָה קֶקֶק
כִּסֵּית הַקֶּקֶלֶט בְּיָדָהּ יִשְׁוֹן

~~Handwritten scribbles and marks at the top of the page.~~

~~Handwritten scribbles and marks below the top section.~~

~~Handwritten scribbles and marks in the middle section.~~

~~Handwritten scribbles and marks in the middle section.~~

~~Handwritten scribbles and marks in the middle section.~~

12 48 3

3

Handwritten scribbles and marks.

Handwritten scribbles and marks.

300

45

Handwritten scribbles and marks.

